μας ἀπαλλάξῃ, τὴ βεβεκοῦσα χαρδία, νὰ μὴ ἠμπορῇς νὰ φάρῃς φαρεῖν· οἴ χεω-
φελλίας νὰ σὲ μυρίσῃ ὄμορφα νὰ δῇς ἀφωριδῆς, ἐσὺ νὰ κλάψῃς, νὰ μὴ
ἠμπορέσῃς νὰ ὑποφέρῃς τῆς ἀποχεοφοφίας τῆς, τὶ ἔχει σαύτον τὶ κάνῃς φὶ φαεόμοιαι
σπρίγαστ; ἀ, φόσι μου νὰ, θὲ νὰ συμβῇ σε. νὰ αὐ ῥώτῃς ἀρδία, μὰ τὶ νὰ!
τὶ βαρῶ φὶ τὶ χεβαλίκι, νὰ γίνῃς κοφός. Μαλόκια οἱ κεφόγεοι! μακάριοι
οἱ φαφαδάδες! νὰ μακαρισμένοι οἱ δεκαδάδες! νὰ ἄουχοι οἱ δεοκάφοι! Τὸν Παρα-
κάφσον, φίλε, ἄφεσον ἀπάνω μόνον νὰ ἴδῃ. Τὰ ὑπομνήματα τῆς Ἀλφικῆς ὅπου ἔχεστε
ἔνας ἀρκετά, μάλιστα τὰ ἐπονομαζόμενα, ἄλλα νὰ ἴδῃς γίνονται. μόνο κὶ βία ὁ θεόδωρος
φίλος, νὰ δῇ τὸ σε κοντρόλκι. /1818: φεβρ 28: τὴ ἐπέρας. ἀπὸ Ζακύνθ.

Ἀπάντησις.

Λογιώτατε!

,, Ὅνας τόσον καιρὸ ὑστερημένος ἀπὸ γράμματος ἄχα ἔμεν φὶ ὑποψίαν, μήπως μ' ἀγνόη-
σῃς, λαμβάνοντας ὅμως τὸ ~~γράμμα σου~~ ἀπὸ φεβρ 28: σημερινόν, ἐβεβαιώθηκα, ὅτι ἔως τώρα ὁ ἐρωτόθεν ἡ ἀγ-
λαοφάνεια φεοντίδες, νὰ ἡ θεοσεβεστάτη τῆς κυριάδας τοῦχες. Σὲ ἐπαινῶ, φίλε μου, ἐπειδὴ νὰ
τὴ ψυχή σου πάντοτε σπρίτοφμε ὁμοιοπαθής σου. Ἐκεῖνο ποτέ νὰ τὸ χαρακτηρίσῃς τὸν λογιω-
τάτε. ἀφὶ ὅτι κύριος ἤμουν ἢ μὲ ἔστειλες μιὰ φορὰ σε ὅσον καιρὸν λογιώτατος, ἐπειδὴ
ἡ παπορόσβηκα ,, μὴ ἀπολησθῆναι ὅμως, κύριε σοῦ φιλεφοφεμένε, ὅτι ἡ ἐξοχότατα-
τος Παντέκας τὸ σχεδάρι δὲν ἐξηγάχθηκε ἔξω, ἐπειδὴ αὐτὸ ἦτε θεοφάσι νὰ ἐξηγαχθῇ, τὸ-
τε βεβαιώνω ὅτι θὰ ἤμασταν ὅλοι στὰ κάλλιστα. Ἐκεῖνος ὅμως σπρίτοφμε παλαιύτερον, ἐπει-
δὴ ἀπάντησα μιὰ βεβαιότητα τοῦ θείκεν μας.

μὴ γίνεται, καϊμένε λογιώτατε, φαεφοφὶ ἀπόφασιν, ὅτι δὲν σπρίτοφμε φολὶ σχαρίστον.
δὲν κυτάζῃς κάτι ζυλίφαβε τόσον κόφυνὶ ἀπόφασιν φὶ τὰ ἀξιομνόστα, νὰ ἀξιοφεγάφα; ἀμὰ
τὰ μὴ ξοῦς, ἀφόσι ὁ ἕνας νὰ ἴδῃ κεφᾶ, ὁ ἄλλος νὰ φαίνῃς σλυχής, ἕνας νὰ δίχνῃς σχαρίστφφος,
ἐκεῖνος νὰ μὴ ἔχῃ σφεφοφὶ, ἐγὼ ἔχω, ἐσὺ ἀλλαφοῦς; μὴ μωραίνεσε, μὴ σύνῃς σε τὸ-
δὲν εἶν' ἀνθρώπινο σταφιφόν, ὁ σὺ θαυμάζῃς, ἐκεῖνο γένος ὁ Ποιός ἤξοφφο τὸ ἄλλον,
ὅπου φίβῃ τὸ ὑπόδημα! ἀνάφαίνε φὶ ἐκεῖνο ὅπου ἔχῃς, στὰ νὰ σπρίτοφμε σχαρίστον. τῆτε
κάτι νὰ ἀπὸ κάνενὸ σαφαφαντοφίδα σπέφεται τὸ βάκχε, στὰ νὰ ἰδῇς τὰ σπόκλεσμαλά τε. σὲ
βεβαιώνω, ὅτι θὰ ἐχαστῇς, ἐὰν σταβαίνῃς νὰ αὐτὸν τὸν κεῦσον ἀχλὸν φὶ τὴν σλυχίαν.
τὸ ἐδυνήθησα πολλαῖς φοραῖς φὶ ἐπιχωρίαις μου, νὰ δὲν ἔφθανα μεταφοφά, στὰ ἔτο σε
συμβῇ τὸ μὴ βεβαιόθῃ, νὰ μὴ ἀρχῇς νὰ τὸ βάλῃς φὶ σεᾶφι. Τὰ μάτια φοφέφεται μὲ
τὰ μακαρίζῃς, στὰ δὲν ἔχῃς τὴ συγκίνησιν ὅπου ἔχει μὲ τὴ διαβόλῃς. αὐτὸ τὸ ἔχαμε
γεφτὸν νὰ τὰ φοφεσόφφε, δὲν ἔφεις φὶ ἀμφιβολίαν, ὅτι μιὰ δαπάνον θὰ ἔχαν οἱ διαβό-
λοι τόσον νὰ στὰ ἔμαῖς, νὰ ὅτι ἡ παπιανόδης θὰ ἔκαμναν τὴ ψυχή μας. Θεοφῆμος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θής νὰ ἀνοχλήσας ἀπὸ τὰ γεάμματά μου, ὅταν διὰ νὰ μὲ ξεφορτωθῆς τ' ἀποραστόγι, νὰ μὲ γεάψῃς. Πάλι καλά, ἤτοῦν σὰν σύγνῃς αὐτό; ἀλλέφτης πέστοι τὸν καιρόν, διὰ νὰ συνομιλῆς μὲ τὴς μύσας. Ὄρίλλος βιγλαστὴς μὲ λέγει, ὅτι ὁ Ἡροδότος ἔρμης ἦταν ἀπὸ τὴν ἴδιαν φαμιλιὰν μὲ αὐτάς. Ὅταν δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τὴς ἀπονικόκοας συχνά. Ἐγὼ μὲ ὅλον ὅσ' ἔχω τὸν ὕμνιάσον ἀνάνδιον, δὲν ἀποκρίθημ νὰ τὴς συναναστρεφῶμαι πάλι τὸ. τὴ. ὑγίαν σου, σύντεχν. Ὄρίλλος ὁ Ἰωάννης θὲ νὰ σ' ἀσπάζῃ. 1818: αὐγούστ 30: Λαρίσσα.

Ἀγαπητός.

φίλεμ.

,, μὲ μεγάλην μου σὺν χαρὶς ἔλαβα τὸ γεάμμα σου τὸ γεμάτον ἀπὸ τὴν πολλὴν σου ἀγάπην, νὰ ἐχάρην τὴν ὑγείαν σου. Τὸ θάρρος ὅσ' μὲ τὴς ἐξεχώρισε θεοσταλτὰ ἦταν ἀπὸ τὸν πόνον τὸν μεγάλον τὸν ἔνιωθα, ὅσ' μὲ ἄφησε σάν ν' αὐλαμώσῃ μὲ τὸς φίλους μου, τὴς θεοσταλτὰ, τὴς διὰ γεαμμάτων, ἀφ' τὸ ἀστέρεστα σκλάβος, νὰ τὸ τὸν ὕστερόν τὴς ἔρωτας. Ἡ ἀνάσταστος καρδία, ἡ ἀθάνατος, νὰ ἀγάπης, τὸ νὰ ἀποχεοπέρνῃ, ἢ διὰ ἀγάπη καρδιὰ ν' ἀγνοῇ τὴς ἀγάπης φίλους τὴν, ὁ δὲ πολὺ ὀλίγο ἀγαθὸς τὴν δὲν θαρρῶ ποτὲ νὰ σταθῇ τὴ αὐτὸ τὸ σφάλμα, ἔλεγα ἀπὸ τὴν ἀγάπη.

Ἐγὼ φίλε, εὐχαριστῶ ἀπὸ τὴν καρδιὰ, ἀπὸ τὸ θεὸν νὰ βάλῃ τὴν ἀγάπην τὴν ἀγαθοῦ μου, νὰ μὴ χλωμιάσῃ ποτὲ, ποτὲ τὴ ἀγάπη, ποτὲ τὴ ἀγάπη. Θὲ νὰ σὲ ἰδῶ ἀπὸ τὴν ἄλλο μέρος ἀπὸ τὴν πλευρά παρακάτω, δὲν μοῦ ἔδωσαν καιρὸν τὸν ἀποχεοπέρνῃ τὴ ἀγάπη τὸν ὕστερόν μου. Νὰ σὲ συνχάσω, νὰ τὴ αὐτὴν σὲ ἀρίσῃ ἀπὸ μακρὰ, πάντοτε λὲς, ὅσ' μὲ ἐπιθύμησε μὲ φιλὶ πάλι νὰ ξυπνήσω ἀπὸ τὸν βαθὺν λήθαργον τῆς μελαγχολίας μου. Δὲν ἤμουν φυσικὸ κῆπος, ἀδελφέ, μοῦ ἡ λογικὴς σὺν φρεσύνης ἀπὸ μου, νὰ χέσῃς ἀγάπη ἀγάπη μὲ ἐπιπλήξῃς τὸν τόν. Ἀμὴ νὰ σὲ ἰδῶ; ἡ λογικὸς σὲ λὲς, ὅτι μὲ ἐγνοῆς, νὰ ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν ἀπὸ γεάμμα, χωρὶς ἀπόδειξιν, νὰ σφάλῃς ν' ἀποδείξῃς μὲ αὐτὸν λόγον, σὺν ἔχω μὲ ἐγνοῆς. Ὄχι. Τὰ γράμματα τὴς λογίας δὲν εἶχαν χώραν, φρυ... ἐγὼ ὁ παλαιὸς ὁ ἐξομολογῶ πάλαι, ὅτι δὲν σ' ἐγνοῆς, σφεάλωσα. Νὰ σφεαλαλῶ ν' ἀρχίσῃ μὲ σὲν τὸν αὐτοπόριον μὲ πάθος, νὰ μ' ἀγάπης, νὰ ὄχι μὲ τὰ σκεά τὴς διαλεκτικῆς.

Ἡ ἀγάπη πάλαι μου ἀπὸ τὸ ἔρμα τὸ Ἡροδότου ἔρμη, τὰ πάλαι, νὰ αὐτὴν ἦταν ἡ μύσας βάβα, μόνη πάντα νὰ ἰδῇς, ὅτι σ' σεκμαδιὰ νὰ σεοσβοῇ τὸν ἀλλιωμένον μὲ τὴν φωνὰ φωνὰ ἀπὸ τὴν φαντασία, νὰ ἀδυνῇ ἡ θαλασσα, νὰ ὄρο τὸ πρόσωπο μέσα τὸν νὰ, θὰ τὸν χαιρόσουν ὅσ' λαβῇ τὸ σῶμα, νὰ τὸ σὲ ἴδω σεοσταλμένη θεὰ ἀπὸ τὸ σεφαλαιόν, νὰ ἀπαρνῆσαι σὺν νὰ τὸ ὁρκίσῃς, δὲν πολαμπάει τὸν τὸ θεωρεῖν. Ἀλλὰ ἐγὼ λάχανα τὰ μυαλά, νὰ σεριστοῦμαι, ἢ ὁ ἔρωτας τὸ σὲ νὰ αὐτὸς σὰν τὸ μῦθο,, νὰ νιώσῃ ὁ βρὸς νὰ πάρῃ τὸ λαβῇ, νὰ σὲ σεφίξῃ σὰν βαθὺ ἤρεμα καρδιὰ ὀλίγος ὅσ' δὲν φθάσῃ ἄλλα διὰ τὰ πλανάμας ἔχασε, τὸ σεῶμα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ